

STATENS TEATERHØGSKOLE
Postboks 1509 Vika
0117 OSLO 1
Tlf. 02-8300 10

Roser
TØRKENEN

Av BARTHOLD HALLE

OSLO
NYE

CENTRALTEATRET

Fremad, Ord, I

Selvfølgelig er ikke Centralteatret en scene kun for norsk dramatikk. Selvfølgelig vil vi spille klassikere — både utenlandske og norske — og det ukjente fremmede må det også være rom for.

Men like selvfølgelig er det at vi vil bestrebe oss på å finne frem til det beste av det som skrives i Norge idag. Det er riktignok en overdrivelse å si at norsk scenekunst dør uten stadig tilførsel av nye norske stykker. Men en viktig del vil dø. Norsk virkelighet er stadig *norsk* virkelighet, ikke svensk eller amerikansk. Dessuten: det er alltid dramatikken, teksten, som overlever i teatrets flyktige verden, — forutsatt at den får scenens lys og publikums pust på seg. Får den ikke det, vil den i beste fall ende som et underlig hybrid mellom to bokpermer, til eksotisk gjenoppdagelse — kanskje — om femti år.

Og tenk — så får vi inn en tekst som ikke alene er ny og norsk, den er også en norsk klassiker! I den form Barthold Halle har valgt for «Roser i ørkenen» hører vi både Halles egen stemme og Henrik Wergelands. På sin helt egen måte klarer Oslo Nyes tidligere teatersjef å gi oss et møte med *menneket* Wergeland, og samtidig med hans kunst. To forfattere, adskilt i tid med over 150 år, møtes i en samstemmig og ekte humanisme, og med begeistringen som felles nådegave. På slikt vis blir teatret mer enn den enkle underholdningsindustri mange vil ha det til, — det blir en kulturinstitusjon. Samtidighet og historie, opplevelse og erkjennelse.

Barthold Halle var undertegnedes lærer og «onkel» ved et kort instruktørkurs på Statens Teaterskole våren 1968. Forunderlig nå å være kollega og tillike teatersjef ved det teater hvor hans tekst skal oppføres, og i hans egen regi. Jeg føler både takknemlighet og stolthet. Og for Oslo Nye Teater vil Barthold alltid være Barthold og alltid velkommen tilbake!

For mitt eget vedkommende vil jeg ønske publikum velkommen til et møte med Henrik Wergeland, med norsk litteratur, med norsk virkelighet og historie, med ny norsk dramatikk — med «Roser i ørkenen»!

Janken Varden, teatersjef

Roser
ØRKENEN

Sandheds Helte!

Christiania i 1830-årene: en liten, skitten og fattig, men levende by. Her trækker Wergeland omkring som en kjempe. Han virker og bråker, — med en overstrømmende livsfølelse som krever av ham at han personlig skal forandre verden til det bedre, og vise menneskene veien tilbake til deres guddommelige opphav. Og det skal skje der og da.

Varm og urimelig var han, elskelig og krangleveren. Men med pannen strykende mot himmelen, slik Vigeland har portrettert ham i Kristiansand.

Dette inntrykket gikk sterkt inn på meg, og jeg vet nøyaktig når det skjedde. Jeg hadde lest litt Wergeland fra tid til annen, som folk flest, siden jeg abonnerte på Folkeutgaven i 50-årene. Men våren 86 ble jeg tilfeldig fanget inn av noen tekster, begynte å lese intenst, — og ble frelst på en måte.

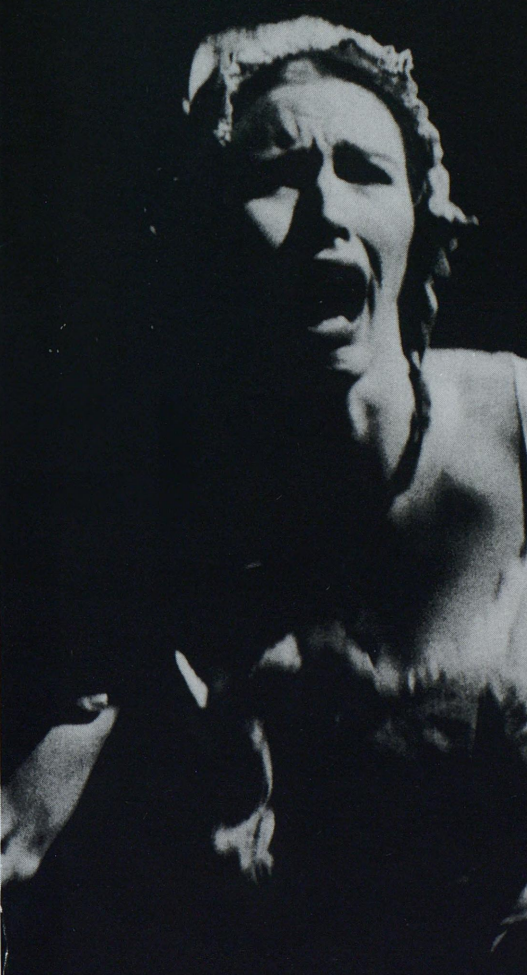
Det forekom meg å være et under at et slikt menneske og en slik dikter virkelig har gått rundt her i byen.

Særlig når det ses fra vårt ståsted: en periode hvor politikerne har bestemt seg for at verden er en butikk, og bør styres deretter, og hvor så mange mennesker kjenner tilværelsen splittet i for mange enkeltmål. Hvor vi strever med å skaffe, bruke og kaste.

Da å møte en som med et barns selvfølgelighet kjenner seg som en del av skaperverket, som ærlig kan si om seg selv: «Jeg som kun behøver et glimt av solen for å briste i høy latter av en glede jeg ikke kan forklare meg.» Det er til å bli glad av.

Kunsten er til for å øke livsfølelsen. Det skal kjennes mer spennende å leve når man går ut av teatret enn da man gikk inn. Hvis stykket kan formidle et møte med Henrik Wergeland, da kan noe sånt skje, og da er hensikten med det oppnådd.

Barthold Halle

Utgitt: Høsten 1990 av Oslo Nye Teater

Teatersjef: Janken Varden

Programredaktør: Gro Jarto

Programredaksjon: Barthold Halle,

Gro Jarto og Esther Reiss

Grafisk design: POA Austdahl

Forside: Hans Petter Harboe

Foto: Leif Gabrielsen

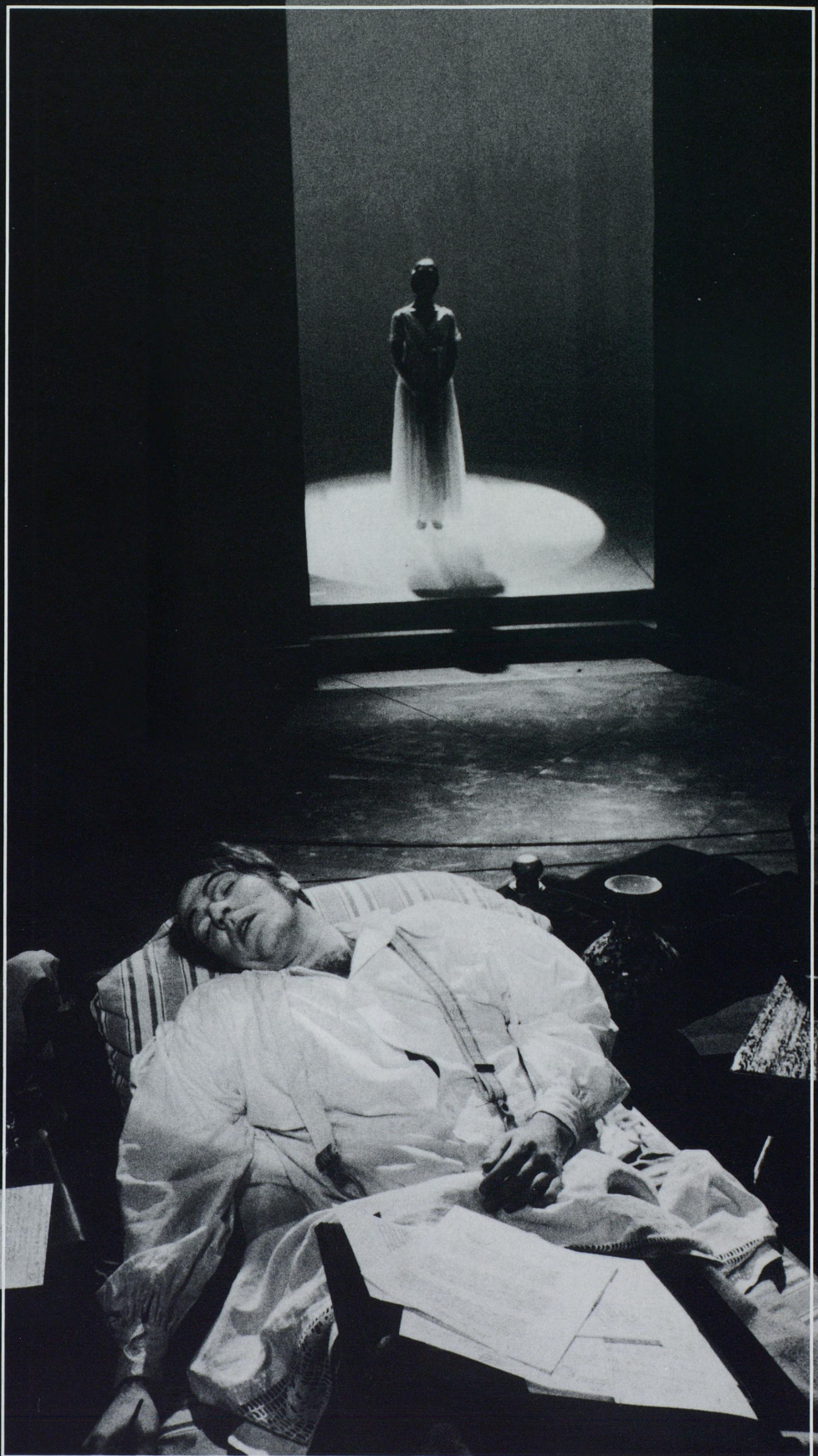
Trykk: Enersens Trykkeri a.s

Centralteatret, Akersgt. 38, 0180 Oslo 1

Telefoner: 42 90 75

Billetter: 42 72 51 - 42 11 88

Gruppebestillinger: 42 75 46

Roser TØRKENEN

Av BARTHOLD HALLE

Instruktør: Barthold Halle

Scenografi og kostymer: Hans Petter Harboe

Musikk: Arne Nordheim

Rolleliste:

Wergeland	Ingar Helge Gimle
Kandidaten	Nils Vogt
Hedvig/Amalie	Trine Svensen
Ida/Månen/Gatepike/Stella	Petronella Barker
Hulda/Mor Sæther/Wergelands mor	Helle Haugen
Tønsager/Pastoren/Konstabel/Redaktøren	Per Lillo-Stenberg
Ueland/Vakten/Juristen/Litteraten	Sverre Solberg
Mossige/Palle/Formannen i Atheneum	Gard Øyen

Inspisient: Lene Paulsen - Regiassistent: Aksel-Otto Bull - Sufflør: Kari-Laila Thorsen - Lys: Mari Alvim/Per Pedersen - Masker: Birgit Haugå

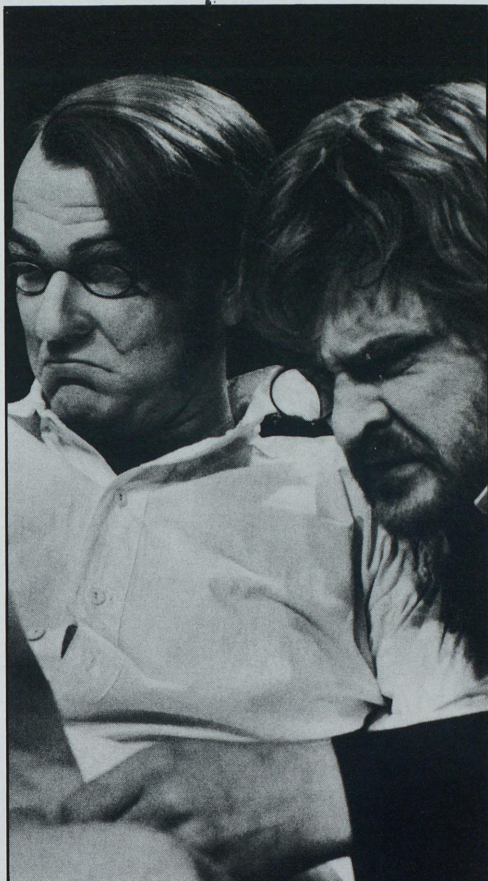
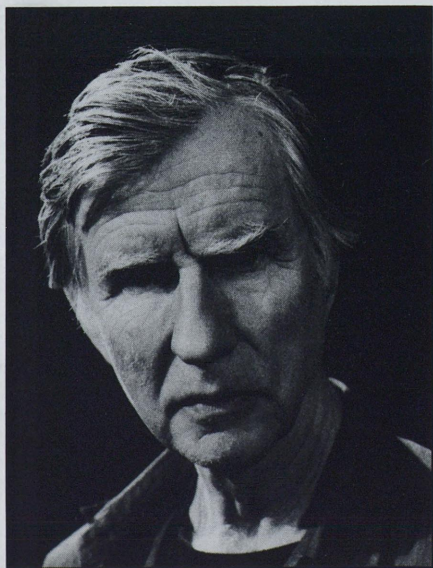
Forestillingen varer 1 time og 30 minutter. Spilles uten pause.

Urpremiere 6. desember 1990 i Centralteatret.

BARTHOLD HALLE

Kveldens instruktør og forfatter er en og samme person. Barthold Halle er, ved siden av sitt virke som sceneinstruktør, et fullverdig medlem av Norske Dramatikers Forbund, og det er ikke første gangen han setter opp eget stoff. «Tordenshow», som han i sin tid skrev for Oslo Nye Teater, har han vært instruktør for ikke mindre enn tre ganger, det har vært oppført både på Trøndelag Teater og i Radioteatret. En gedigen suksess var også Munch-forestillingen «Mot solen», som han i sin tid laget sammen med Edith Roger. Kveldens instruktør er dessuten lommekjent på Oslo Nye Teater. Her var han teatersjef fra 1979 til 1985 etter å ha vært fast kunstnerisk konsulent i Maurstads tiårige sjefsperiode. Han har stått bak minneverdige og ulike forestillinger som «Heligtrekongersaften», «Mysterier», «Flaggermusen» og «Stormen». Han har heller aldri vært redd for å ta i et tak med norsk dramatik, selv når den var skrevet av andre. Faktisk innehar han fremdeles rekorden for teatersjefer i å sette opp nye norske skuespill! Vi ønsker denne allsidige teatermannen velkommen til Centralteatret!!

SAMTIDIG PÅ HOVEDSCENEN

Oscar Wildes mesterstykke: **Hvem er Earnest?**

«- Jo, her fikk da Oslo-folket endelig en skikkelig komedie å more seg over - noe å le lenge og godt av» sa Yngvar Ustvedt i Østlandssendingen da «Hvem er Earnest» hadde hatt premiere. «En forestilling så spirituell, vittig, elegant og gøy som Oscar Wilde ville ha den i glitrende oversettelse til norsk ved Erik Pierstorff og i regi av Alexandra Myskova. Anna Gisles scenebilde fikk stor applaus fra salen allerede da teppet gikk opp.» Med Bente Børsum, Sven Nordin, Svein Tindberg, Birgitte V. Svendsen, Ingrid Vollan, Unni Evjen, Arne Aas, Roar Kjølv Jensen og Alf Malland. Siste forestilling 26. januar.

Suksessforestillingen fortsetter
HELE NORGES

Ronja Røverdatter

AV ASTRID LINDGREN

80 stappfulle hus hittil. Vi fortsetter frem til 4/1 91 som er siste forestilling. **Trine Svesen** og **Pia Borgli** alternerer som Ronja. Skriv eller ring. Beste plasser kr. 70,-, ingen moderasjon. Bestill nå! Det er få bill. igjen.

NESTE PÅ CENTRALTEATRET

Damen i sort

En spøkeshistorie fortalt for teater! «Damen i sort» er basert på en roman av den engelske forfatterinnen Susan Hill. En advokat søker hjelp hos en skuespiller for å få fortalt en skrekkelig historie han opplevde da han i yngre år fikk i oppdrag å gjøre opp et dødsbo. Ta med deg noen å holde i hånden når Johannes Joner og Helge Reiss i Bjørn Sæters regi bringer deg ut til den avsidesliggende øya på Englands kyst. Premiere 16. januar 1991.

NESTE PÅ HOVEDSCENEN

Blomster av stål

En frisørsalong er navlen når et stjernelag på seks skuespillerinner inntar hovedscenen med «Blomster av stål» av Robert Harling med Kirsten Sørli som instruktør. Fra sine posisjoner i og omkring hårtørrere, manikyrustrutning og andre kvinneveredier vil Wenche Foss, Kari Simonsen, Aud Schønemann, Pia Borgli, Eli Anne Linnestad og Hilde Grythe le og gråte i et spill om liv og følelser, sorg og glede. Stykket er også filmet med blant andre Dolly Parton og Shirley MacLaine. Premiere 31. januar 1991.

KOMMENDE FORESTILLINGER FOR BARN FRA OSLO NYE TEATER

CENTRALTEATRET

EN TROLLFORESTILLING handler om tre troll på en søppelplass, et snakketroll, et musikk troll og et dansetroll og disse har visse kommunikasjonsvansker. Når snakketrollet stjeler fløyten til musikk trollet, får det fryktelige konsekvenser for alle tre. For hva er et dansetroll uten musikk? Historien viser hvor vanskelig det er å være venner, og hvor godt det er å bli venner igjen. De skilles og sloss litt og leter etter hverandre på tvers av alle forskjeller. EN TROLLFORESTILLING forteller om vennskapets vanskelige og vidunderlige verden. Sverre Solberg («kjæresten» til Ronja Røverdatter) spiller musikk trollet, Nina Harte er dansetrollet, og snakketrollet spilles av Helle Haugen. Regi: Anne-Karen Hytten. Scenografi: Erlend Birkeland/Ellen Christiansen. Musikk: Hans Rønningen. Premiere 21. februar 1991.

DUKKETEATRET

Bymuseet, Frogneren. 67

Jesper Halle har også skrevet dukketeaterforestillingen KONG OSKAR AV INGENTING. Den handler om en dukkegutt som leter etter et skikkelig eventyr hvor han kan være helten som dreper uhyret. Det blir vanskelig, for dukkegutten har fått en umulig lillesøster å passe på, og da er det vanskelig å komme seg iveri for å drepe uhyrer. Særlig - når det viser seg at uhyret er mye større og farligere enn dukkegutten hadde trodd. Regi: Barthold Halle. Musikk: Morten Halle. Premiere 8. februar 1991.

10g161960

TIL FORÅRET

O forår! Forår! redd meg!
Ingen har elsket deg ømmere enn jeg.

Ditt første gress er meg mer verd enn en smaragd.
Jeg kaller dine anemoner årets pryde,
skjønt jeg nok vet, at rosene ville komme.

Oftest slynget de fyrrige seg etter meg.
Det var som å være elsket av prinsesser.
Men jeg flyktet: Anemonen, forårets datter, hadde min tro.

Og vidn da, anemone, som jeg fyrrigen har knelet for!
Vidner, foragtede løvetann og lerfivel,
at jeg har akttet eder mer enn gull,
fordi dere er forårets barn!

Vidn, svale, at jeg gjorde gjestebud for deg som for et
hjemkommet fortapt barn, fordi du var forårets sendebud.

Søk disse skyers herre og be, at de ikke lenger må ryste nåler
ned i mitt bryst fra deres kolde blå åpninger.

Vidn, gamle tre, hvem jeg har dyrket som en guddom
og hvis knopper jeg hvert forår har talt ivrigere enn perler!

Vidn du, som jeg så ofte har omfavnet
med en sønnesønnssønns ærbødighet for sin oldefar.
Ah ja, hvor titt har jeg ikke ønsket å være en ung lønn
av din udødelige rot og å blande min krone med din!

Ja, gamle, vidn for meg! Du vil bli trodd.
Du er jo ærverdig som en patriark.

Be for meg, skal jeg øse vin på dine røtter
og lege dine arr med kys.

Din krone må alt være i sitt fagreste lysgrønt,
dine blade alt suse der ute.

O forår! den gamle roper for meg, skjønt han er hes.
Han rekker sine armer mot himlen, og anemonene,
dine blåøyde barn, kneler og ber at du skal
redde meg — meg, der elsker deg så ømt.